حضرت امام حسین(ع):

کسی که با نیرنگ و معصیت خدا، در پی به‌دست آوردن چیزی رود، کمتر به آنچه امید دارد می‌رسد و زودتر به آنچه می‌ترسد، دچار می‌شود.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: vatanemrooz@ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰
وطن امروز

اخبار

سروده افشین علا درباره حماس
راز «حا»

افشین علا از شعرای معاصر و سرشناس کشور در پی حمله تروریستی به رهبر سیاسی حماس شعری سروده که در ادامه می‌آید.

«حماس» چون رازی است
نهفته در ایجاز
که می‌شود با «حا»
حروف آن آغاز
شروع آن با «حا»ست
شبیه «حزب‌الله»
دو بال یک پرواز
جدا ولی همراه
به «حشد» و «حوثی» نیز
نگاه کن یک بار
همان «ح»ی جیمی
دوباره شد تکرار
در این اسامی «حا»
که حرف آغاز است
بدون علت نیست
شبیه یک راز است
اشاره‌ای پنهان
به روز عاشوراست
به راز آن اسمی
که ابتدایش «حا»ست

نقش شهید هنیه و رئیس‌جمهور بر دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج)

جدیدترین دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) با توجه به ترور بزدلانه شهید اسماعیل هنیه توسط رژیم جنایتکار صهیونیستی با شعار «فرمانده آزادگان» رونمایی شد.

در توضیح این دیوارنگاره که با تصویری از مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور کشورمان در کنار شهید هنیه ترسیم شده، بخشی از صحبت‌های رئیس‌جمهور برای شهادت اسماعیل هنیه ذکر شده است: «دیروز دست فاتح او را بالا بردم و امروز باید بر روی شانه‌هایم او را تشییع کنم. جمهوری اسلامی ایران از تمامیت ارضی، عزت، حیثیت، افتخار و شرف خود دفاع و اشغالگران تروریست را از اقدام بزدلانه خود پشیمان خواهد کرد».

حال تهیه‌کننده پیشکسوت سینمای ایران مساعد است

سیدغلامرضا موسوی، تهیه‌کننده سینما که به دلیل عارضه مغزی در بیمارستان بستری شده است، پس از عمل جراحی به بخش عمومی منتقل شده و طی ۲ تا ۳ روز آینده از بیمارستان مرخص خواهد شد.

سیدغلامرضا موسوی متولد ۱۳۳۰ تربت‌جام از تهیه‌کنندگان و کارشناسان اقتصادی سینمای ایران است. او دانش‌آموخته دانشکده اقتصاد با مدرک کارشناسی ارشد است. موسوی فعالیت هنری را از نوجوانی در تئاتر خراسان آغاز کرد و در ادامه به روزنامه‌نگاری رو آورد. غلامرضا موسوی از اوایل انقلاب با تعدادی از هنرمندان اهل خراسان با شیوه تعاونی کار تهیه‌کنندگی را آغاز کرد و وارد عرصه تهیه‌کنندگی در سینما شد. او در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ فعالیت توأم روزنامه‌نگاری و سینما را ادامه داد و به عنوان یکی از موسسان اتحادیه تهیه‌کنندگان، فعالیت صنفی این حوزه را ساماندهی کرد. آخرین مسؤولیت صنفی موسوی، ریاست شورای عالی تهیه‌کنندگان سینمای ایران است. او تهیه‌کنندگی «آفتاب‌نشین‌ها»، «جنگ نفت‌کش‌ها»، «قرمز»، «من مادر هستم»، «بغض» و ده‌ها فیلم دیگر و نیز سریال «تنهاترین سردار» را طی بیش از ۳ دهه فعالیت در کارنامه دارد.

«ریش آبی» در باغ کتاب روی صحنه می‌رود

نمایش «ریش آبی» به کارگردانی آروند دشت‌آرای با بازی ستاره پسیانی و کاظم سیاحی در باغ کتاب روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی که اقتباسی از یک داستان فولکلور فرانسوی است، درباره فرد متمولی است که با افکاری کهنه در قصری مجلل زندگی می‌کند و این قصر را با قیمتی بسیار اندک ولی با یک شرط به زنان جوان اجاره می‌دهد. تاکنون نسخه‌های سینمایی متعددی از این داستان ساخته شده است. نمایش «ریش آبی» بازتولید نمایش قبلی دشت‌آرای، «آوازهای عاشقانه دختر دیوانه» است که پیش از این همراه با نمایش «پدر» در تالار اصلی مجموعه تئاترشهر روی صحنه رفته بود. متن این نمایش بازخوانی رمان «ریش آبی» نوشته امیلی بوتوم است که بر اساس ترجمه ویدا سامعی نگاشته شده است. نمایش «ریش آبی» از ۱۴ مردادماه هر شب ساعت ۱۹:۳۰ در سالن کر هال پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب روی صحنه می‌رود و به گفته گروه اجرایی، بلیت ۳ شب آغازین اجرای آن به پایان رسیده است.

همکاری مجدد تام کروز با کارگردان مأموریت غیرممکن

تام کروز، بازیگر مشهور آمریکایی که ۴ بار نامزد جایزه اسکار شده، بار دیگر با کریستوفر مک‌کوری، کارگردان چهار قسمت از مجموعه فیلم‌های «ماموریت غیرممکن»، در یک فیلم حماسی مربوط به دوران جنگ دوم جهانی به نام «قداره» همکاری خواهد کرد. مک‌کوری اخیرا اعلام کرد پس از اتمام پروژه «ماموریت غیرممکن: روزشمار مرگ، قسمت دوم»، او و کروز فیلم «قداره» را که فیلمنامه آن توسط او و اریک جندرسن نوشته شده، کلید خواهند زد. به نظر می‌رسد تصویربرداری این فیلم از سال آینده آغاز شود. پیش از این اعلام شده بود کروز به پروژه آتی آلخاندرو گونزالس اینیاریتو، کارگردان مکزیکی «عشق سگی» و «بابل» که هنوز عنوان آن مشخص نیست پیوسته است اما حالا به نظر می‌رسد فیلم «قداره» که توسط کمپانی برادران وارنر تهیه می‌شود، به عنوان پروژه بعدی کروز معرفی شده است. «قداره» داستان یک کاپیتان نیروی دریایی (کروز) در جنگ دوم جهانی است که در «سرویس عملیات ویژه» مشغول به فعالیت است.

نگاهی به سریال تحسین شده «پسران» که آخرین قسمت فصل چهارم آن هفته گذشته منتشر شد

پسران قهرمان

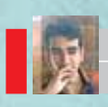

بهراد رشوند
خبرنگار

بتازگی آخرین قسمت فصل چهارم سریال «پسران» از سرویس آمازون پخش شد، آن هم در حالی که درست یک هفته قبل، پنجمین سالگرد نمایش نخستین قسمت این مجموعه بود؛ به همین انگیزه نگاهی به این سریال محبوب و تحسین‌شده که بی‌شک از برترین آثار تلویزیونی ۵ سال اخیر به شمار می‌رود، از زاویه دید مخاطبان و منتقدان داشته‌ام.

آنچه در بیان واژه «ابرقهرمان» آمده، شخصی است با توانایی‌های افسانه‌ای که با به کارگیری آنها در مقابل «افراد شرور یا به اصطلاح نمایشی: ویلن» قد علم کرده و به حفاظت از شهر و مردمان عادی می‌پردازد اما در این اثر برخلاف هر آنچه این تعریف به دست می‌دهد، «ابرقهرمان» قصه، خود یک «ویلن» تمام‌عیار و شرور مطلق است؛ از صنف ابرقهرمانانی که تا پیش از این در فیلم‌ها و کمیک‌های تخیلی از آنها به عنوان پروتاگونیست‌های داستان یاد می‌شد، با این تفاوت که در اینجا به شکلی بی‌رحمانه، یک ابرآنتاگونیست ترسناک نمایش داده می‌شود؛ آدمک‌هایی مست و مریض و آلوده به هر کثافتی و به دور از پاکی که کیلومترها با کلام «خوب بودن» فاصله دارند؛ عروسک‌هایی با البسه‌ای نمادین که گویی نقابی به اسم «ابرقهرمان» بر رخسارشان نقش بسته تا از هویت اصلی خود در امان باشند. اینجاست که با یک جسارت ستودنی در راس هرم یک پیرنگ ساختارشکنانه همراه می‌شویم. اساسا اجتناب از اصول مرسوم و خلق موقعیتی متمایز از تعاریف موجود درباره یک ژانر شناخته‌شده، کاری بس دشوار و پیچیده است و حتی اگر با ادوات لازم، بوم بنا ذره‌ای رنگ شعارزدگی بگیرد، تمامیت نمای اثر، اگزجره و ناپسند جلوه می‌کند. از این رو، سازنده برای رهایی از بند این چشم‌انداز اغراق‌آمیز، نیازمند یک فیلمنامه پرمغز و حساب‌شده است؛ فیلمنامه‌ای از جنس جزئیات و کاشت و برداشت‌های فکرشده سریال «پسران»؛ کشت محتوایی به موازات فرم، پایه‌ریزی پرسوناژهای اصلی، استفاده از عناصر لازم برای درگیری ذهن مخاطب و جذب بیننده به واسطه جلوه‌های ویژه خیره‌کننده که از فاکتورهای مورد تمجید این مجموعه است. هنگامی که در فصل اول بلافاصله از چهره حقیقی قهرمانان پرده برداشته می‌شود، در پی آن «هیویی» (شخصیت اول قصه) با «بوچر» برخورد می‌کند؛ کاراکتری که با لحنی تند و ظاهری آشفته خود را مامور مجازات ابرقهرمانان معرفی می‌کند تا نماینده‌ای باشد برای بینندگان در مقابله با هرگونه فساد از جانب به اصطلاح «قهرمانان». در ادامه «بوچر» به همراه «هیویی» با تشکیل گروهی مخفیانه و غیررسمی موسوم به «پسران» که پیش‌تر نیز زیر نظر سازمان سیا فعالیت می‌کرد، موتور اولیه قصه را روشن می‌کنند. رویارویی بیننده با شخصیت‌های «فرنچی»، «ام‌ام» و اضافه شدن «کیمیکو» و «انی /استارلایت» به آنها و از طرف دیگر معرفی گروه ابرقهرمانان با رهبری «هوم لندر». خصوصیاتی مانند نامتعادل بودن شخصیت «هوم لندر» به علت عدم مهر مادر و سایه حمایت پدر، خنده‌های هیستریک از سر خشم، شهوت توجه و طمع قدرت، افکار و امورات ماکیاولیستی «بوچر» برای رسیدن به هدفش و همچنین تبلور رگه‌هایی از نیمه سپید و آن وجهه مهربان شخصیتش، رفتار محافظه‌کارانه «هیویی» در عین حال قدرت غلبه بر ترسش و ایده‌های کارآمدش، وسواس و اصول خاص «ام‌ام» و گذشته تاریک شخصیت‌های دوست‌داشتنی «فرنچی» و «کیمیکو» جزئیات رفتاری خرد و کلانی است که هوشمندانه در هر قسمت، وجهه‌ای دیگر از خود را پدیدار می‌کنند و بر شخصیت‌پردازی منسجم فیلم صحه می‌گذارند. از سویی تصاویر پر زد و خورد و پلان‌های خونین و شوکه‌کننده به مدد جلوه‌های حرفه‌ای بصری، نقاط باشکوه سریال را رقم می‌زنند، سکانس‌هایی وام گرفته از سینمای کارگردانان مؤلف بویژه کوئنتین تارانتینو؛ صحنه‌ها و دیالوگ‌های مجذوب‌کننده (در اینجا با چاشنی تخیل) که یادآور حس غافلگیرکننده فیلم‌های او است و همچنین مصاحبت «بیلی بوچر» با «جو کسلر» که مشخصا ادای دینی است به «باشگاه مشت‌زنی» اثر دیوید فینچر. از ویژگی‌های بامزه و جالب سریال، پارودی از کاراکترهای شناخته‌شده دنیای کمیک‌های «دی‌سی» و «مارول» است. به عنوان مثال شخصیت «هوم لندر» در واقع اشاره‌ای طنزگونه دارد به کاراکتر معروف «سوپرمن» یا «ای‌ترین» که یادآور «فلش» است. و بسیاری نمونه دیگر از جمله «مردعنکبوتی» که به صورت کوتاه و گذرا و با دید کمدی به آنها اشاره می‌شود. اگر بخواهیم از دریچه دیگری به محتوای داستان معطوف شویم، در آن با طعنه‌ها و کنایه‌های گاه تلویحی و اکثرا آشکارا برخورد می‌کنیم. بازی‌های رسانه‌ای برای گمراه‌سازی مردم از فجایع پیش‌آمده، دروغ‌های بی‌امان از سوی قهرمانان، صحنه‌سازی برای نجات مردم، تبلیغات زرد رسانه‌ای و... که همه و همه المان‌هایی است استعاره‌ای برای انتقاد از سیاهی سیاست‌های کثیف و چرک‌آلود موجود در هر جامعه‌ای.

تقریبا می‌توان گفت در این ۴ فصل پخش شده، بازی تمام تیم بازیگران خوب و بجا بوده، بویژه ایفای نقش «هوم لندر» توسط آنتونی استار که با میمیک‌های تماشایی و نمایش اوج و حضیض پرسوناژ در موقعیت‌های مختلف، به یک شخصیت کمیکی، روح و جان سینمایی می‌بخشد و همچنین شخصیت «بیلی بوچر» با اجرای بی‌نقص کارل اوربان که با آن حرکات چشم و ابرو هنگام لبخندهای معروفش و آن لحن و لهجه منحصر به فردش، کاراکتر کمیکی «بوچر» را با جزئیات ریز و درشت و اضافه بر سازمان، به نقطه بالاتری سوق می‌دهد. البته با توجه به عمل زیبایی ارین موریارتی، بازیگر نقش استارلایت در فصل چهارم، اجرای حالات گوناگون بازیگر در واکنش به اتفاقات مختلف تصنعی و غیر واقعی درآمده و به نسبت فصول گذشته در سطح پایین‌تری قرار دارد اما هنگامی که مضاف بر استارلایت، به ایفای نقش ابرقهرمانی که مامور ترور نامزد ریاست‌جمهوری است، می‌پردازد؛ اجرایی خوب و درخور توجه را به نمایش می‌گذارد.

پیرو آنچه در ابتدای مطلب گفته شد، علاوه بر سختی‌های ساخت یک اثر ساختارشکن، حفظ تداوم و دنباله‌سازی از آن نیز دشوارتر است که این سریال نه‌تنها در حفظ این دنباله موفق بوده، بلکه به یاری یک تیم نویسندگی خلاق، در هر قسمت با یک ایده جدید و جذاب، توجه تماشاگر را جلب می‌کند. قسمت چهارم از فصل ۴ را به یاد آورید، لحظه بازگشت «هوم لندر» به آزمایشگاهی که در آن متولد شده و انتقام خونینش با اتفاقاتی غیرقابل پیش‌بینی و میخکوب‌کننده، صدای آسانسور در ابتدای ماجرا که بخوبی حس و حال تعلیق را به تماشاچی القا می‌کند و بازی فوق‌العاده تماشایی آنتونی استار و خنده‌های مبهوت‌کننده‌اش با چهره‌ای آمیخته با خون و ناگهان همان صدای آسانسور و اتمام قسمت چهار. اغراق نیست اگر بگویم با تدوین صحنه‌های آزمایشگاه به صورت دومینووار، شاهد یک فیلم کوتاه بی‌نظیر ولو بدون آشنایی با شخصیت «هوم لندر» بودیم، حال فکر کنید با شناخت از این شخصیت، نظاره‌گر بُعد کرداری تیره‌تری از این غول هولناک هستیم. خوشا به حال ما که به تماشایش نشستیم!

اگر تا قسمت آخر فصل ۴ را تماشا کرده‌اید، مجموعه تلویزیونی «جن وی» را که اسپین آفی از همین سریال نیز به شمار می‌رود، به شما معرفی می‌کنم و اگر تا قسمت پایانی این اسپین‌آف را هم دیدید، منتظر باشید برای پنجمین و آخرین فصل از مجموعه که در صورت پیروی از همان روند روان در پایان فصل ۴، بلاشک شاهد جذاب‌ترین سری از این مجموعه سریال خواهیم بودیم؛ فصلی با محوریت آخرالزمان!

تکمله، مجموعه «پسران»، اثری است نوگرا با داستانی گرم و گیرا؛ آکنده از پلان‌های روح‌نواز با رد سرخ خون و مبارزات خوش‌نما. قصه‌ای که «قهرمان» را به هیچ می‌انگارد تا با قامت ملیجکی موسوم به «ابر شارلاتان» ترجیع‌بند انحصاری خود را برای «ابر قهرمانش» بسراید. شعری مفهومی برای ما بینندگان؛ محتوایی با این پیام که «قهرمان را تنها باید در آینه جست و تمام».

دیدار مدیرعامل مؤسسه سینماشهر با اعضای کانون مرکزی انجمن سینماداران کشور

انحصاری که در ۳ سال گذشته شکسته شد

گروه فرهنگ و هنر: هاشم میرزاخانی، مدیرعامل مؤسسه سینماشهر به همراه هادی منصوری، مدیر امور سینماهای مؤسسه سینماشهر و پارسا شیبانی، مدیر امور فنی این مؤسسه با اعضای کانون مرکزی انجمن سینماداران کشور دیدار کردند. در این دیدار از محمدقاصد اشرفی رئیس هیات مدیره، محمدرضا صابری سخنگو، غلامرضا فرجی، شهرام مهرآسا و رضا زارعی، اعضای این انجمن حضور داشتند.

میرزاخانی در ابتدای این دیدار به سینمایی اشاره کرد که در ابتدای ۱۴۰۰ تعطیل شده بود و دولت سیزدهم یک سینمای کرونازده را تحویل گرفت. وی در ادامه صحبت‌هایش خاطرنشان کرد: زمانی که مسؤولیت سینماشهر را بر عهده گرفتیم، با سینمایی روبه‌رو بودیم که صاحبان سینماها هم امیدی به رونق آن نداشتند. خودشان آن روزها می‌گفتند نمایش خانگی جای سینما را گرفته است. وی افزود: امروز که با هم صحبت می‌کنیم، سالی را پشت سر گذاشتیم که دوران پررونق سینما بود و هنوز هم این رونق وجود دارد. صاحبان سینما و آثار بعد از دوره‌ای مشقت‌بار، به درآمد بازگشتند و چرخ سینما راه افتاد.

مدیرعامل مؤسسه سینماشهر به شکسته شدن انحصار تجهیزات فنی سینما هم اشاره کرد و گفت: زمانی که مسؤولیت سینماشهر را بر عهده گرفتیم، متوجه یک نکته اساسی شدیم و آن انحصار تجهیزات فنی سینما بود که منجر به افزایش قیمت و عدم اصالت کالاها در این حوزه شد. روزی که بر صندلی مدیریت سینماشهر نشستم، با شما در انجمن سینماداران عهد بستم و یک وعده دادم و آن پایین آوردن قیمت ساخت سینماها بود.

مدیرعامل اسبق انجمن سینمای جوانان افزود: نرخ اقلام مختلف سالن سینما امروز روند نزولی دارد و آن حباب قیمت‌ها با تلاش‌های همه‌جانبه شکسته شد. همان زمان هم قیمت جهانی ساخت سینما را می‌دانستیم اما در ایران با انحصاری که به وجود آورده بودند، شرکت‌های ذی‌ربط میان‌شان رقابتی اتفاق نمی‌افتاد و به همین دلیل مستدام قیمت‌ها بالا می‌رفت.

میرزاخانی اضافه کرد: جلسات متعددی برگزار کردیم که جلوی گروگان‌گیری تجهیزات نمایش را بگیریم. باب شده بود یک عده با انحصار به درآمدهای کلانی برسند و قیمت تجهیز کردن سینماها را هر روز بالاتر ببرند.

مدیرعامل پیشین موسسه تصویر شهر خاطرنشان کرد: همان روزها بود که صاحبان یکی از سرورهای سینمایی به بهانه به‌روزرسانی قصد خاموش کردن آن را داشت و هزینه بالایی برای کل سینما به بار آوردند. ما تصمیم گرفتیم برای سرپا نگه‌داشتن سینماها بیش از ۶ و نیم میلیارد تومان از سینماشهر هزینه کنیم و آنها را مورد حمایت قرار دادیم تا سرورها قطع نشوند و فیلم‌ها به سینماها برسند. در واقع نیمی از هزینه به روزرسانی سرورها را پرداخت کردیم و برای نیمی دیگر زمان گرفتیم تا چند ماهه با رونق فروش، سینمادارها بتوانند پرداخت کنند. بالأخره ما به عنوان نهاد تنظیم‌گر و حامی سینماها باید شرایط و بستر رونق را فراهم می‌کردیم. این اتفاقات جرقه‌ای شد که با همکاری سینماداران و خواسته ایشان باید انحصار در این باره شکسته شود.

مدیرعامل مؤسسه سینما شهر درباره حبابی که مدیریت شد این نکته را مطرح کرد: سال ۱۴۰۰ با قیمت دلار آن زمان سرورهای سینمایی را بیش از ۳۷۰ میلیون تومان فاکتور می‌کردند و الان با دلار فعلی همان سرورها زیر ۲۰۰ میلیون تومان به فروش می‌رسد. این نتیجه شکستن فضای انحصاری در حوزه تجهیزات سینمایی بود. اگر این مدیریت انجام نمی‌شد، امروز این قیمت‌ها به ۸۰۰ میلیون تومان می‌رسید. امروز آمفی‌تئاترها در استان‌های فاقد سینما با چیزی حدود ۶۰۰ میلیون تومان به صورت کامل به صوت و تصویر تجهیز می‌شوند و به همت دوستان سینماشهر بسیاری از شهرستان‌های فاقد سینما دارای سینما شده‌اند؛ البته اگر حمایت صنف هم نبود امروز شاهد این اتفاق نبودیم.

وی افزود: روزی که این نهضت را در تجهیز سینماها شروع کردیم، ۵۷۰ پرده سینما داشتیم و امروز از ۹۰۰ پرده رد شده و هدف‌مان ۱۰۰۰ پرده است که در سال ۱۴۰۴ اتفاق خواهد افتاد.

میرزاخانی خاطرنشان کرد: با توجه به وجود سالن‌های آمفی‌تئاتر در اکثر شهرهای کشور، با طرح ارائه شده مقرر شد از پتانسیل آن برای نمایش آثار سینمایی بهره برده و آمفی‌تئاترهای ادارات ارشاد شهرهای فاقد سینما را به سالن‌های چندمنظوره تبدیل کنیم. خوشبختانه با این طرح و تجهیز سالن‌های سینما، تقریباً شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر به سینما مجهز شده‌اند. این اتفاق بیشتر در شهرهای محروم و مرزنشین افتاده است.

مدیرعامل مؤسسه سینما شهر خاطرنشان کرد: فاز بعدی این بود که بتوانیم در حوزه تجهیزات تصویری به یک تعادل برسیم و یک رقابت ایجاد کنیم. با همین نگاه امکان واردات تجهیزات سینمایی از برندهای مختلف فراهم شد، البته بیشتر تجهیزاتی که امکان تولید در داخل را نداشتند. هرچند در این میان یک خیانت هم اتفاق افتاد و عده‌ای که فضای انحصار به نفع‌شان بود، اقدام به عکاسی از محصولات وارد شده کردند و به شرکت‌های مبدا اعلام کردند فلان محصول شما با واسطه وارد ایران می‌شود. شرکت‌های مبدا هم به دلیل تحریم ایران امکان واردات را برای ما محدود کردند و برخی نمایندگی‌های طرف قرارداد با ما را نیز جریمه کردند.

وی در ادامه صحبت‌هایش به شبکه شناسا و تسهیل در پخش و اکران اشاره کرد و افزود: اتفاق مهمی که در جهت توسعه زیرساخت‌های سینماهای سراسر کشور افتاد بحث ارتباط شبکه شناسا در تسهیل پخش و اکران فیلم‌ها بود. یعنی پیش از این برای نقل و انتقال فیلم‌ها به سینماها در سراسر کشور از وسایل نقلیه استفاده می‌شد و شناسا این مسیر را تغییر داد.

میرزاخانی تأکید کرد: امروز دیگر سینمادار مدت زیادی منتظر فیلم نمی‌ماند و تسهیل سامانه شناسا در پخش فیلم‌ها به کمتر از ۲ ساعت رسیده است.

همچنین مدیرعامل مؤسسه سینماشهر با اشاره به اختصاص فیبر نوری به سینماهای سراسر کشور گفت: با اختصاص بودجه جهت توسعه فیبر نوری و پرداخت هزینه‌های مربوط به آن توسط مؤسسه سینماشهر قصد داریم زمان دسترسی سینمادارها به فیلم‌ها را به کمترین حد ممکن برسانیم. این اتفاق البته در دیگر بخش‌ها از جمله تبلیغات سینماها هم تأثیر می‌گذارد.

از کمبود بودجه تا اولویت‌های اقتصادی و سیاسی در مجلس شورای اسلامی

چرا کمیسیون فرهنگی مجلس به حدنصاب نرسید؟

محمدامین نجفیان: کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی به عنوان یکی از کمیسیون‌های کلیدی در حوزه فرهنگ و هنر کشور، با هدف بررسی و تصویب قوانین مرتبط با این حوزه فعالیت می‌کند. با این حال، در دوره‌های اخیر این کمیسیون با چالش‌های جدی در زمینه به حد نصاب رسیدن اعضا مواجه شده است. این وضعیت موجب شده بسیاری از مسائل فرهنگی کشور بدون بررسی و پیگیری باقی بماند.

یکی از دلایل اصلی این وضعیت، علاقه نداشتن نمایندگان به فعالیت در حوزه فرهنگ و هنر است. بسیاری از نمایندگان ترجیح می‌دهند در کمیسیون‌هایی که تأثیرگذاری بیشتری در حوزه‌های اقتصادی و سیاسی دارد، فعالیت کنند. این موضوع نشان‌دهنده اولویت‌های نمایندگان و توجه کمتر به مسائل فرهنگی است. همچنین برخی نمایندگان به دلیل مشغله‌های دیگر و اولویت دادن به مسائل حوزه انتخابیه خود، کمتر در جلسات کمیسیون فرهنگی شرکت می‌کنند. این اولویت‌بندی‌ها نشان می‌دهد مسائل فرهنگی کمتر به عنوان یک اولویت در نظر گرفته می‌شود. یکی دیگر از دلایل مهم، کمبود بودجه اختصاص یافته به حوزه فرهنگ است. بودجه ناکافی برای فرهنگ و هنر، نمایندگان را از توجه جدی به این حوزه باز می‌دارد. نبود منابع مالی کافی برای اجرای برنامه‌ها و پروژه‌های فرهنگی، باعث می‌شود مسائل فرهنگی کمتر مورد توجه قرار گیرد. این کمبود بودجه، انگیزه نمایندگان برای حضور و فعالیت در کمیسیون فرهنگی را کاهش می‌دهد. همچنین تداخل برنامه‌های نمایندگان با جلسات کمیسیون فرهنگی، یکی دیگر از دلایل عدم حضور آنان در این جلسات است. برنامه‌های متنوع و پرمشغله نمایندگان، باعث می‌شود جلسات کمیسیون فرهنگی در اولویت‌های پایین‌تری قرار بگیرد. علاوه بر این، القای رسانه‌ها مبنی بر اهمیت بیشتر موضوعات سیاسی و اقتصادی نسبت به فرهنگ نیز نقش مهمی در این موضوع ایفا می‌کند. رسانه‌ها با برجسته کردن مسائل اقتصادی و روابط خارجی، باعث شده‌اند فرهنگ به عنوان یک حوزه کمتر مهم تلقی شود و توجه عمومی و نمایندگان به آن کاهش یابد. این نگرش در نهایت منجر به کاهش انگیزه نمایندگان برای فعالیت در کمیسیون فرهنگی می‌شود. برای حل این مشکل و به حد نصاب رسیدن کمیسیون فرهنگی، می‌توان از راهکارهای مختلف بهره برد. افزایش آگاهی نمایندگان نسبت به اهمیت و تأثیرگذاری فرهنگ و هنر در جامعه از طریق برگزاری کارگاه‌ها و نشست‌های تخصصی می‌تواند کمک‌کننده باشد. ارائه تشویق‌ها و انگیزه‌های مناسب برای نمایندگانی که در جلسات کمیسیون فرهنگی حضور مستمر دارند، می‌تواند باعث افزایش انگیزه و حضور فعال نمایندگان در این کمیسیون شود. همچنین اصلاح ساختار کمیسیون و برنامه‌ریزی مناسب برای برگزاری جلسات به گونه‌ای که تداخل کمتری با برنامه‌های دیگر نمایندگان داشته باشد، می‌تواند به بهبود وضعیت کمک کند. به حد نصاب نرسیدن کمیسیون فرهنگی مجلس، چالشی جدی است که نیازمند توجه و اقدام فوری است. با رفع موانع موجود و ایجاد انگیزه‌های مناسب، می‌توان این کمیسیون را به یکی از نهادهای مؤثر در پیشبرد اهداف فرهنگی کشور تبدیل کرد. اصلاح ساختار بودجه‌ریزی فرهنگی و افزایش منابع مالی اختصاص یافته به این حوزه، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به بهبود وضعیت کمیسیون فرهنگی و ارتقای جایگاه فرهنگ و هنر در جامعه کمک کند.